

ປະຫວັດທຳຖືກປົດບັງຂອງຂໍ້ສັບສົນ - ໝາຍເລກ ສາມສິບສອງ

ເອເຊກຽນ ບົດທີ ສິບສາມ

Jeff Pippenger

2026-10-02

ຂໍ້ຄວາມເຕືອນໃນພຣະທຳເອເຊກຽນແມ່ນ “ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການລ້ອມເມືອງ.” ເມື່ອການລ້ອມເມືອງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ, ພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນໄດ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ເອເຊກຽນໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາບໃຫ້ໄວ້ທຸກຕ່າງການຕາຍຂອງນາງ. ການຕາຍຂອງນາງ, ຄຽງຄູ່ກັບການບໍ່ໄວ້ທຸກຂອງທ່ານຕ່າງການຕາຍຂອງນາງ, ເປັນສັນຍາລັກເຖິງການລ້ອມເມືອງ ແລະ ການທຳລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມທຶກຳລັງເຂົ້າມາ. ການກະທຳຂອງທ່ານ ແລະ ການຕາຍຂອງນາງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຕືອນ, ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍເຕືອນໃນອະນາຄົດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສະແດງໄວ້ໃນຖານະ “ສົງອັນໜ້າຊົງທຶນໄປສູ່ຄວາມຮ້າງເປົ່າ.”

ເຫດສະນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານຈະເຫັນສົງອັນໜ້າກຽດຊັງແຫ່ງຄວາມພິນາດ ຊົງດານເື່ອນຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້ຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ບໍລິສຸດ (ຜູ້ໃດອ່ານ ກໍ່ຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໃຈ). ມັດທາຍ 24:15

ເມື່ອທຸກປະຈຳກອງຂອງໂຣມັນຖືກຕັ້ງໄວ້ພາຍໃນເຂດບໍລິເວນຂອງພຣະວິຫານ, ຄຣິດສະຕຽນໃນເຢຣູຊາເລັມຈະຕ້ອງໜີອອກຈາກເມືອງ. ພະຍານສອງປະການຂອງໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນອັນໜັກແໜ້ນຂອງການຮັບຮູ້ “ໝາຍສຳຄັນ” ນັ້ນລ່ວງໜ້າກ່ອນການລ້ອມເມືອງ, ແລະການດົນໃຈຍັງຊີ້ບອກຕື່ມອີກວ່າ ພະຍານສອງປະການນັ້ນໄດ້ພົບເຫັນ “ການນຳໄປໃຊ້ໃດຍກົງຫຼາຍຂຶ້ນ” ຂອງພວກມັນໃນວັນສຸດທ້າຍ. ໃນການກ່າວເຖິງຄຳເຕືອນຂອງພຣະຄຣິດກ່ຽວກັບການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບເອເຊກຽນ ແລະ ໂຢຮັນທຶຍໃນນິມິດເກືອງພຣະວິຫານ, ຊົດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຂຽນວ່າ:

“ໃນຂະນະທີ່ພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການສຳເລັດສ່ວນໜຶ່ງໃນການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ, ມັນມີການນຳໃຊ້ທີ່ກົງກວ່າຕໍ່ຍຸກສຸດທ້າຍ.”

“ພວກເຮົາກຳລັງຍື່ນຢູ່ເທິງທາງເຂົ້າຂອງເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະອັນຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຂັງຂຶ້ນ. ຄຳພະຍາກອນກຳລັງສຳເລັດຢ່າງວ່ອງໄວ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ເທິງປະຕູແລ້ວ. ອີກບໍ່ດົນ ຈະມີຊ່ວງເວລາໜຶ່ງເປີດອອກຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ ຊົງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຳຄັນອັນທົ່ວມທຶນສຳລັບມວນຊົນຜູ້ມີຊີວິດທັງປວງ. ຂໍ້ຂັດແຍ້ງຕ່າງໆໃນອະດີດຈະຖືກປຸກຂຶ້ນມາອີກ; ຂໍ້ຂັດແຍ້ງໃໝ່ໆຈະເກີດຂຶ້ນ. ບັນດາເຫດການທີ່ຈະຖືກດຳເນີນໃນໄລກຂອງພວກເຮົາ ຍັງບໍ່ທັນແມ່ນແມ່ນແຕ່ຖືກຝັນເຖິງເລີຍ.” Testimonies, volume 5, 753.

ໃນບົດທີສີ່ ເອເຊກຽນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ສະແດງຄຳອຸປະມາໜຶ່ງອອກມາເປັນການກະທຳ ຊົງເປັນໜັກເຖິງ ‘ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຖືກປົດລ້ອມ.’ ເອເຊກຽນໄດ້ສະແດງຄຳອຸປະມາອອກເປັນການກະທຳຫ້າຄັ້ງໃນພຣະທຳຂອງທ່ານ ຊົງພວກພົ້ນອີງຂອງທ່ານປະຕິເສດທີ່ຈະເຫັນ. ເອເຊກຽນໄດ້ກ່າວແກ່ພວກພົ້ນອີງຂອງທ່ານຫ້າຄັ້ງ ແລະພວກເຂົາກໍ່ປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງ. ຄຳອຸປະມາທີ່ທ່ານສະແດງອອກເປັນການກະທຳ ແລະຂ່າວສານຂອງທ່ານ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຊົນຈຳພວກຫ້າປະການຂອງຍົງພົມມະຈັນໂງ່ ຜູ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຮັບການເພີ່ມພູນແຫ່ງ ‘ຄວາມຮູ້

ທົ່ງວໂຍງກັບຄຳອຸປະມາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານ. ຖ້ອຍຄຳ ແລະຄຳອຸປະມາເຫຼົ່ານັ້ນ
ກ່ຽວໂຍງໂດຍກົງກັບການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງມີ“ການນຳໄປປະຍຸກຕາໃຊ້ໂດຍກົງຫຼາຍຂຶ້ນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.”

ເຈົ້າດ້ວຍ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງນຳແຜ່ນດິນເຜົາມາແຜ່ນໜຶ່ງ ແລະວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ,
ແລ້ວຈົ່ງວາດເມືອງໃສ່ໃນນັ້ນ ຄືເຢຣູຊາເລັມ; ແລະຈົ່ງຕັ້ງການລ້ອມຕິດສູ້ມັນ, ແລະກໍ່ປ້ອມຕໍ່ສູ້ມັນ,
ແລະພູນຄັນດິນຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ມັນ; ຈົ່ງຕັ້ງຄ້າຍທະຫານໄວ້ຕໍ່ສູ້ມັນດ້ວຍ,
ແລະຈົ່ງຕັ້ງເຄື່ອງກະແທກກຳແພງໄວ້ຮ້ອບດ້ານຕໍ່ສູ້ມັນ. ຍົ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຈົ່ງນຳກະທະເຫຼັກມາໃຫ້ຕົນເອງ
ແລະຕັ້ງມັນເປັນກຳແພງເຫຼັກລະຫວ່າງເຈົ້າກັບເມືອງນັ້ນ; ແລະຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໄປຕໍ່ສູ້ມັນ,
ແລະມັນຈະຖືກລ້ອມຕິດ, ແລະເຈົ້າຈະລ້ອມຕິດມັນ. ນີ້ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ວົງວານອິສະຣາເອນ.

ຈົ່ງນອນລົງເທິງຂ້າງຊ້າຍຂອງເຈົ້າດ້ວຍ,
ແລະໃຫ້ວາງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານອິດສະຣາເອນໄວ້ເທິງຂ້າງນັ້ນ;
ຕາມຈຳນວນວັນທີ່ເຈົ້າຈະນອນຢູ່ເທິງຂ້າງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮັບແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ.
ເພາະເຮົາໄດ້ກຳນົດປີແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາໃສ່ເຈົ້າ ຕາມຈຳນວນວັນ ຄືສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບວັນ;
ເຊັ່ນນັ້ນແຫຼະ ເຈົ້າຈະຮັບແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານອິດສະຣາເອນ.
ແລະເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຮັດວັນເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຄົບແລ້ວ ຈົ່ງນອນອີກເທື່ອໜຶ່ງເທິງຂ້າງຂວາຂອງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະຮັບແບກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງວົງວານຢູດາສິບວັນ; ເຮົາໄດ້ກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າໜຶ່ງວັນແທນໜຶ່ງປີ.
ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໄປສູ່ການລ້ອມເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໃຫ້ແຂນຂອງເຈົ້າເປື້ອຍໄວ້
ແລະເຈົ້າຈົ່ງພະຍາກອນຕໍ່ຕ້ານເມືອງນັ້ນ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງແມ, ເຮົາຈະວາງເຊືອກຜູກໄວ້ເທິງເຈົ້າ
ແລະເຈົ້າຈະບໍ່ອາດຫັນຈາກຂ້າງໜຶ່ງໄປອີກຂ້າງໜຶ່ງໄດ້
ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະສຳເລັດວັນແຫ່ງການລ້ອມເມືອງຂອງເຈົ້າ. ເອເຊກຍູນ 4:1-8.

ເຄື່ອງໝາຍ

ຄຳວ່າ “ໝາຍສຳຄັນ” ບາກົດຢູ່ເກົ້າເທືອໃນພຣະທຳເອເຊກຍູນ. ໃນບົດທີສີ່,
ການປົດລ້ອມນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ” ແກ່ວົງວານອິສະຣາເອນ. ໃນບົດທີສິບສອງ,
ເອເຊກຍູນກໍຍັງເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ” ອີກ ໂດຍຊີ້ບອກເຖິງການປົດລ້ອມແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າອາໄສຢູ່ທ່າມກາງວົງວານທຶກະບົດ, ຜູ້ຊົງມີຕາໄວ້ເພື່ອເຫັນ ແຕ່ບໍ່ເຫັນ;
ພວກເຂົາມີຫູໄວ້ເພື່ອຟັງ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ: ເພາະພວກເຂົາເປັນວົງວານທຶກະບົດ. ເຫດສະນັ້ນ,
ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງຈັດຕັ້ງມສັງຂອງສຳລັບການຍ້າຍຖິ່ນ,
ແລະຈົ່ງຍ້າຍອອກໄປໃນເວລາກາງວັນຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ;
ແລະເຈົ້າຈະຕ້ອງຍ້າຍຈາກທີ່ຂອງເຈົ້າໄປອີກທີ່ໜຶ່ງຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ:
ບາງທີພວກເຂົາອາດຈະພິຈາລະນາ, ເຖິງແມ່ນພວກເຂົາເປັນວົງວານທຶກະບົດກໍຕາມ.
ແລ້ວເຈົ້າຈະຕ້ອງນຳສົງຂອງຂອງເຈົ້າອອກມາໃນເວລາກາງວັນຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ,
ດັ່ງສົງຂອງສຳລັບການຍ້າຍຖິ່ນ: ແລະເຈົ້າຈະອອກໄປໃນເວລາຄຳຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ,
ດັ່ງບຸກຄົນທັງຫຼາຍທີ່ອອກໄປສູ່ການຖືກກວາດຕ້ອນເປັນເຊື້ອຍ.
ຈົ່ງຂຸດທະລຸກຳແພງຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ, ແລະຈົ່ງຂົນຂອງອອກທາງນັ້ນ.
ຕໍ່ໜ້າສາຍຕາຂອງພວກເຂົາ ເຈົ້າຈະຕ້ອງແບກມັນໄວ້ເທິງບ່າຂອງເຈົ້າ,
ແລະຂົນມັນອອກໄປໃນຍາມພົ້ນຄຳ: ເຈົ້າຈົ່ງປົກໜ້າຂອງເຈົ້າໄວ້, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນພົ້ນດິນ:
ເພາະເຮົາໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ວົງວານອິດສະຣາເອນ. Ezekiel 12:2-6.

ເມື່ອວົງຕະກູນທຶກະບົດໄດ້ເຫັນຄຳອຸປະມາທີ່ຖືກສະແດງອອກເປັນການກະທຳນັ້ນ,
ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າມັນໝາຍເຖິງຫຍັງ, ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງຖາມເອເຊກຍູນໃຫ້ອະທິບາຍ.

ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ້ນ, ວົງວານອົດສະຣາເອນ, ຄວິງວານທຶກະບົດ, ມີໄດ້ກ່າວແກ່ເຈົ້າດອກຫລວີວ່າ,
“ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງ?” ຈົງກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ:
ພາລະນັ້ນເຈົ້າເຈົ້ານາຍໃນເຢຣູຊາເລັມ ແລະແກ່ວົງວານອົດສະຣາເອນທັງສິ້ນທັງໝົດກາງເຂົາ.
ຈົງກ່າວວ່າ, “ເຮົາເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງພວກທ່ານ; ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ, ກໍຈະຖືກເຮັດແກ່ເຂົາຢ່າງນັ້ນ;
ເຂົາຈະຖືກກວາດຢ້າຍໄປເປັນເຊື້ອ.” ເອເຊກຽນ 12:9–11.

ການປົດລ້ອມນະຄອນເຢຣູຊາເລັມເປັນໝາຍສຳຄັນສຳລັບປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນເວລາສຸດທ້າຍ.

“ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະຄົນ
ໄດ້ກ່າວໄວ້ສຳລັບຍຸກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າສຳລັບຍຸກຂອງຕົນເອງ,
ດັ່ງນັ້ນຄຳພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຍິ່ງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບພວກເຮົາ.
‘ບັນດາເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດແກ່ພວກເຮົາເປັນແບບຢ່າງ:
ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ປາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ.’ 1 Corinthians
10:11. ‘ສັງເກດເຫັນ ມີໄດ້ມີໄວ້ສຳລັບຕົວພວກເຮົາເອງ, ແຕ່ມີໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ;
ແລະບັດນີ້ໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ
ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ;
ສັງເກດເຫັນເພື່ອນສັງເກດເຫັນດາທູດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກພົບເບິ່ງ.’ 1 Peter 1:12....”

“ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມແລະຮວບຮວມຊັບສົມບັດຂອງມັນໄວ້ສຳລັບຄົນລຸ້ນສຸດທ້າຍນີ້.
ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງຫມົດ
ແລະບັນດາການກະທຳອັນສະຫງ່າງາມແລະນຳຄາລົບໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພຣະຄຳພີເດີມ
ໄດ້ເຄື່ອນເກີດຂຶ້ນມາແລ້ວ ແລະກ່ຳລັງເກີດຊ້ຳອີກໃນຄຣິສຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.” Selected
Messages, book 3, 338, 339.

ໃນມືດຽວກັນນີ້

ເອເຊກຽນ ໃນຄຳອຸປະມາທີ່ຖືກສະແດງເປັນການກະທຳ ກ່ຽວກັບ ‘ການປົດລ້ອມ ແລະ ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ’
ເປັນໝາຍສຳຄັນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ.

ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ໃນປີທີໜຶ່ງ ໃນເດືອນທີສິບ ໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນນັ້ນ
ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ້ນ ຈົງບັນທຶກຊື່ຂອງວັນນັ້ນ
ຄວັນນີ້ເອງ; ໃນວັນນີ້ເອງ ກະສັດແຫ່ງບາບີລ໌ໄລນໄດ້ຍົກກອງທັບເຂົ້າໃຈມຕີເຢຣູຊາເລັມ.

ແລະຈົງກ່າວຄຳອຸປະມາແກ່ເຊື້ອສາຍທຶກະບົດນັ້ນ ແລະຈົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ,
ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ຈົງຕັ້ງໝັ້ນໄວ້, ຈົງຕັ້ງມັນໄວ້, ແລະຈົງເຫນັກລົງໃນນັ້ນດ້ວຍ;
ຈົງຮວບຮວມລຸ້ນສ່ວນຂອງມັນໃສ່ໃນນັ້ນ, ຄືທຸກລຸ້ນອັນດີ, ຕັນຂາ ແລະ ບ່າໄຫລ;
ຈົງເຕີມມັນດ້ວຍກະດູກອັນດີທີ່ສຸດ. ຈົງເອົາຝຸງແກະອັນດີທີ່ສຸດ, ແລະຈົງເຜົາກະດູກໄວ້ຂ້າງລຸ່ມມັນດ້ວຍ,
ແລະຈົງເຮັດໃຫ້ມັນຟັດຢ່າງດີ, ແລະຈົງໃຫ້ຕົ້ມກະດູກຂອງມັນຢູ່ໃນນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ
ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ວິບັດແກ່ເມືອງແຫ່ງເລວີດ, ແກ່ໝັ້ນທີ່ຂີ້ຕະກັນຢູ່ໃນນັ້ນ,
ແລະຂີ້ຕະກັນຂອງມັນກໍບໍ່ໄດ້ອອກຈາກມັນ! ຈົງຕັກມັນອອກເທືອລະຊືນ; ຢ່າໃຫ້ສະຫຼາກໃດຕົກໃສ່ມັນ.
ເພາະເລວີດຂອງນາງຢູ່ກາງນາງ; ນາງໄດ້ວາງມັນໄວ້ເທິງຍອດຫີນ; ນາງບໍ່ໄດ້ເຫມັນລົງເທິງດິນ
ເພື່ອຈະກົມມັນໄວ້ດ້ວຍຝຸ່ນ; ເພື່ອໃຫ້ຄວາມພິເສດພຽງຂຶ້ນມາເພື່ອເອົາການແກ່ເຄື່ອນ;
ເຮົາໄດ້ວາງເລວີດຂອງນາງໄວ້ເທິງຍອດຫີນ ເພື່ອມັນຈະບໍ່ຖືກປົກຄຸມ.

ເຫດສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົງກ່າວດັງນີ້ວ່າ: ວິບັດແກ່ນະຄອນແຫ່ງເລວີດ!
ເຮົາຈະເຮັດກອງໄຟໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນອີກ. ຈົງສຸມຟົນເຂົ້າ, ຈຸດໄຟໃຫລ້າກ, ເຄັ່ງເນື້ອໃຫ້ໝົດ, ບຽມມັນໃຫ້ດີ,
ແລະໃຫ້ກະດູກຖືກເຜົາ. ແລ້ວຈົງຕັ້ງໝັ້ນນັ້ນເບິ່ງໄວ້ເທິງຖານຂອງມັນ, ເພື່ອທ່ານສຳລິດຂອງມັນຈະຮ້ອນ

ແລະຖືກໄຫມ້, ແລະເພື່ອໃຫ້ຄວາມໂສໂຄກຂອງມັນລະລາຍຢູ່ພາຍໃນ,
ເພື່ອຂີ້ຕົມຂອງມັນຈະຖືກເຜົາຜານໃຫ້ໝົດ. ນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງອ່ອນລົດ້ວຍຄຳມຸສາ,
ແຕ່ຂີ້ຕົມອັນຫຼຍຂອງນາງກໍບໍ່ອອກຈາກນາງ; ຂີ້ຕົມຂອງນາງຈະຢູ່ໃນໄຟ.
ໃນຄວາມໂສໂຄກຂອງເຈົ້າມີຄວາມລາມກຢູ່; ເພາະເຮົາໄດ້ຊຳລະເຈົ້າແລ້ວ ແຕ່ເຈົ້າກໍບໍ່ຖືກຊຳລະ,
ເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຊຳລະຈາກຄວາມໂສໂຄກຂອງເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ
ຈົນກວ່າເຮົາໄດ້ໃຫ້ພຣະເຟໂລດຂອງເຮົາສະຫງົບລົງເທິງເຈົ້າ. ເຮົາ ພຣະເຢໂຮວາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ:
ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະເຮົາຈະກະທຳມັນ; ເຮົາຈະບໍ່ຫັນກັບ, ຈະບໍ່ອາໄສ, ແລະຈະບໍ່ກັບໃຈ;
ພວກເຂົາຈະພິພາກສາເຈົ້າຕາມທາງຂອງເຈົ້າ ແລະຕາມການກະທຳຂອງເຈົ້າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້.

ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວກໍມາເຖິງຂ້ານອ້ອຍອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ເຮົາຈະເອົາຄວາມປາຖະໜາແຫ່ງດວງຕາຂອງເຈົ້າໄປຈາກເຈົ້າດ້ວຍການຟາດຟັນຄັ້ງດຽວ;
ແຕ່ເຈົ້າຢ່າໄວ້ທຸກ ຫຼືຮ້ອງໄຫ້ ແລະຢ່າໃຫ້ນ້ຳຕາຂອງເຈົ້າໄຫລ. ຈົ່ງກັບການຮ້ອງຄຳຄວນໄວ້,
ຢ່າໄວ້ທຸກເພື່ອຄົນຕາຍ, ຈົ່ງໂພກຜ້າຟັນສີສະຂອງເຈົ້າໄວ້ເທິງເຈົ້າ, ແລະສວມເກບໃສ່ຕີນຂອງເຈົ້າ,
ຢ່າປົກປາກຂອງເຈົ້າ ແລະຢ່າກິນເຂົ້າຈີຂອງມະນຸດ.” ດັ່ງນັ້ນ ໃນຕອນເຊົ້າຂ້ານອ້ອຍໄດ້ວັກກັບປະຊາຊົນ;
ແລະເມື່ອຮອດຕອນແລງ ພັນລະຍາຂອງຂ້ານອ້ອຍໄດ້ຕາຍ; ແລະໃນຕອນເຊົ້າ
ຂ້ານອ້ອຍໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ຂ້ານອ້ອຍຖືກບັນຊາ. ແລ້ວປະຊາຊົນໄດ້ກ່າວກັບຂ້ານອ້ອຍວ່າ,
“ເຈົ້າຈະບໍ່ອອກພວກເຮົາດອກຫຼົວ ສົ່ງເຫຼົ້ານີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດສຳລັບພວກເຮົາ
ເມື່ອເຈົ້າກະທຳເຊັ່ນນີ້?”

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຕອບເຂົ້າທັງຫລາຍວ່າ, ພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
ຈົ່ງກ່າວແກ່ວົງວານອິດສະຣາເອນວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້: ເບິ່ງແມ,
ເຮົາຈະລົບຫລັ່ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ, ຊົງເປັນຄວາມສະຫງ່າງາມແຫ່ງກຳລັງຂອງພວກເຈົ້າ,
ເປັນສິ່ງທີ່ຕາຂອງພວກເຈົ້າປາຖະໜາ, ແລະເປັນສິ່ງທີ່ຈິດໃຈຂອງພວກເຈົ້າອາໄສ;
ແລະບຸດຊາຍບຸດຍິງຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າປະໄວ້ນັ້ນ ຈະລົ້ມຕາຍດ້ວຍດາບ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະເຮັດຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ປົດຮົ່ມຝັບາກຂອງຕີນ
ຫລັກນີ້ອາຫານຂອງມະນຸດ. ແລະຜ້າຄຸມສີສະຂອງພວກເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຫົວ,
ແລະເກບຂອງພວກເຈົ້າຈະຢູ່ເທິງຕີນ: ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄວ້ທຸກ ຫລືຮ້ອງໄຫ້;
ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຊຸດໃຊ້ມລົງເພາະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕີນ, ແລະຄຳຄວນຄາງຕ່ຳກັນແລະກັນ. ດັ່ງນັ້ນ
ເອເຊກຽນຈົ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ພວກເຈົ້າ: ພວກເຈົ້າຈະເຮັດຕາມທຸກຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດ;
ແລະເມື່ອສົ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ. ເອເຊກຽນ 24:1–24.

ເອເຊກຽນເປັນໝາຍສຳຄັນທີ່ຊີ້ບອກເຖິງການປົດລ້ອມໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ
ແລະການທຳລາຍໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ;
ການຕົກເປັນເຊຢຸດຂອງສະມາຊິກແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວັນຕິດ ຝ່າຍລາວດີເຊຍ.

“ເມື່ອພຣະຄຣິດທອດພຣະເນດລົງມາຈາກຍອດພູມະກອກເທດ
ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຫັນສະພາບການເຊັ່ນນີ້ດັ່ງນີ້ໃນທຸກຄຣິດຕະຈັກ.
ຄຳເຕືອນທັງຫຼາຍໄດ້ລົງມາເຖິງທຸກຄົນທີ່ກຳລັງຢ່າງຕາມຮອຍເທົ້າຂອງປະຊາຊົນເຢຣູຊາເລັມ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເຊັ່ນນັ້ນ. ປະຊາຊົນນີ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາເປັນຄຳເຕືອນ.
ໂດຍການປະຕິເສດຄຳເຕືອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສະໄໝນີ້ຂອງພວກເຮົາ
ມະນຸດກຳລັງເຮັດຊັບຸບາບຂອງເຢຣູຊາເລັມ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຫັນສິ່ງທີ່ຕົວແທນມະນຸດບໍ່ເຫັນແລະຈະບໍ່
ຫັນ—ຜົນອອກມາສຸດທ້າຍຂອງແຜນການອັນເປັນຜົນມະນຸດທັງປວງໃນ Battle Creek.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງຈະກະທຳໄດ້. ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງແສງຕໍ່ໜ້າຕາຂອງປະຊາຊົນ
ເພື່ອບາບຂອງເຂົາທັງຫຼາຍຈະບໍ່ໄປເຖິງເຂດແດນທີ່ບໍ່ອາດຮູ້ສຶກການກັບໃຈໄດ້ອີກ.
ແຕ່ໂດຍຂະບວນການອັນຍາວນານແຫ່ງການຫັນຫ່າງອອກຈາກຫຼັກການທີ່ກຳລັງຕັ້ງແລະຊອບທຳ

ມະນຸດໄດ້ຈັດວາງຕົນເອງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເສຍສະຫວ່າງແລະຄວາມຈິງ ຄວາມຍຸດຕິທຳແລະຄວາມເມດຕາ
ບໍ່ຖືກສັງເກດເຫັນ. ແນວທາງນີ້ໄດ້ກ້າຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງແຫ່ງທຳມະຊາດແທ້ຂອງເຂົາ." Testimonies,
volume 8, 68.

ພະຍານສອງຄົນຂອງອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ

ເອເຊກຽນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໃບໂດຍລົດອຳນາດເໜືອທຳມະຊາດ, ແລະທ່ານໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ
ເມື່ອເຢຣູຊາເລັມລົມລົງ ທ່ານຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ອີກຄັ້ງ, ແລະໃນເວລານັ້ນທ່ານຈະເປັນ "ໝາຍສຳຄັນ."
ການທີ່ເອເຊກຽນບໍ່ໄວ້ທຸກຕໍາການຕາຍຂອງພັນລະຍາຂອງທ່ານ
ເປັນໝາຍສຳຄັນອັນອາລະຟາໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການບົດລ້ອມ,
ແລະການທີ່ປາກຂອງເອເຊກຽນຖືກເປີດເມື່ອເຢຣູຊາເລັມລົມລົງ ກໍເປັນໝາຍສຳຄັນອັນໂອເມກາ.
ການບົດລ້ອມຈົນເຖິງການທຳລາຍນັ້ນ ໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໂດຍໝາຍສຳຄັນໃນຕອນຕົ້ນ ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດ.
ພາຍໃນພາບປຽບດຽວກັນນັ້ນ, ພະຍານທີສອງຂອງໝາຍສຳຄັນອັນອາລະຟາ ແລະ ອັນໂອເມກາ
ໄດ້ຖືກສະແດງອອກໂດຍການຕາຍຂອງ "ສົງປາຖະໜາແຫ່ງດວງຕາຂອງເອເຊກຽນ" ເປັນອາລະຟາ
ແລະການຕາຍຂອງ "ສົງປາຖະໜາແຫ່ງດວງຕາ" ຂອງປະຊາຊົນ
ເປັນໝາຍສຳຄັນອັນໂອເມກາຂອງໄລຍະເວລານັ້ນ. ໄລຍະເວລາໜຶ່ງປີເຄິ່ງນັ້ນ
ມີພະຍານສອງປະການຂອງອາລະຟາ ແລະ ໂອເມກາ.
ການຕາຍຂອງພັນລະຍາເອເຊກຽນເປັນຕົວແທນຂອງການຕົກເປັນເຊີຍ
ແລະການຖືກຢຽບຢູ່ຂອງກອງປະຊາຊົນ,
ແລະການຕາຍອັນໂອເມກາຂອງເຢຣູຊາເລັມເປັນຕົວແທນຂອງການຖືກຢຽບຢູ່ຂອງພຣະວິຫານ.

ດັ່ງນັ້ນ ເອເຊກຽນຈຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ພວກເຈົ້າ: ຕາມທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳ
ພວກເຈົ້າກໍຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ; ແລະເມື່ອເຫດການນັ້ນມາເຖິງ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ອີກທັງ ເຈົ້າເອີຍ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ, ໃນວັນທີ່ເຮົາຈະເອົາກຳລັງຂອງເຂົາໄປຈາກເຂົາ,
ຄວາມຊື່ນຊົມແຫ່ງສະຫງ່າລາສີຂອງເຂົາ, ສິ່ງທີ່ຕາຂອງເຂົາປາຖະໜາ, ແລະສິ່ງທີ່ໃຈຂອງເຂົາຜູກພັນໄວ້,
ຄືບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຂົາ, ຈະບໍ່ມີທີ່ຜັກຜືນໃນໃຈໃນວັນນັ້ນຈະມາຫາເຈົ້າ
ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຍິນຂ່າວນັ້ນດ້ວຍຫຼູຂອງເຈົ້າ? ໃນວັນນັ້ນ ປາກຂອງເຈົ້າຈະຖືກເປີດແກ່ຜູ້ທີ່ຫຼົບໜີມານັ້ນ,
ແລະເຈົ້າຈະເວົ້າ ແລະຈະບໍ່ເປັນໃບອີກຕໍ່ໄປ: ແລະເຈົ້າຈະເປັນໝາຍສຳຄັນແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍ; ແລະເຂົາຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາຄືພຣະເຢຣູຊາ. ເອເຊກຽນ 24:24–27.

ຄວາມຕາຍຫຼັກປະການ

ການຕາຍຂອງພັນລະຍາຂອງເອເຊກຽນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການລ້ອມເມືອງ
ແລະການຕາຍຂອງເຢຣູຊາເລັມ ຜູ້ຊີ້ໃນຄວາມໝາຍທາງພະຍາກອນແມ່ນເຈົ້າສາວຂອງພຣະຄຣິດ,
ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນກົດວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້າ
ຊຶ່ງຖືກນຳໜ້າໂດຍໄລຍະໜຶ່ງທີ່ຖືກແທນຄວາມໂດຍການລ້ອມເມືອງ. ໄລຍະແຫ່ງການລ້ອມເມືອງ
ແລະການທຳລາຍ ເປັນໝູ່ໝາຍສອງປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແມ່ນແມ່ນຈະເຊື່ອມຕໍ່ກັນໂດຍກົງກໍຕາມ.
ການລ້ອມເມືອງເປັນໄລຍະເວລາໜຶ່ງ, ແລະການທຳລາຍເປັນຈຸດໜຶ່ງໃນເວລາ. ການທຳລາຍນັ້ນຄືກົດວັນອາທິດ
ຊຶ່ງຖືກນຳໜ້າໂດຍໄລຍະແຫ່ງການກຳລັງຂອງຮູບສັດຮ້າຍ.
ໄລຍະຂອງຮູບສັດຮ້າຍສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.
ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງຊົບອອກເຄື່ອງໝາຍຂອງການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມໃນມັດທາຍ ບົດ 24,
ພຣະອົງຍັງຊົງອ້າງເຖິງວັນເວລາຂອງໂນອາດວັຍ.

ແຕ່ດັ່ງໃນສະໄໝຂອງໂນອາເປັນຢ່າງໃດ ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ.
ເພາະວ່າໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນກ່ອນນຳຖ້ວມ ພວກເຂົາກິນແລະດື່ມ ແຕ່ງງານ ແລະຍົກລູກສາວໃຫ້ແຕ່ງງານ

ຈົນເຖິງວັນທີໃນອາເຂົ້າໄປໃນນາວາ, ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຈົນກວ່ານ້ຳຖ້ວມມາ
ແລະກວາດເອົາພວກເຂົາໄປໝົດທຸກຄົນ;
ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດກໍຈະເປັນຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ. ມັດທາຍ 24:37–39.

ໃນສະໄໝຂອງໃນອາ ປະຕູແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນໄດ້ຖືກປິດລົງ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ
ຊຶ່ງກໍໄດ້ຖືກພາບລ່ວງໜ້າໄວ້ເຊັ່ນກັນໂດຍການປິດປະຕູໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.
ຊ່ວງເວລານັບແຕ່ການປະຊຸມຄັ້ງທີ Exeter ວັນທີ 12–17 ສິງຫາ ໃນປີ 1844
ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ນຳໄປສູ່ປະຕູທີ່ຖືກປິດ.

ໃນສະໄໝຂອງໃນອາ ໃນອາເປັນຕົວແທນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ
ແລະທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງປະຕູທີ່ປິດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ໃນສະໄໝຂອງໃນອາ
ຊຶ່ງຕາມພຣະເຢຊູຈະເປັນເໝືອນ “ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດ,” ທູດສະຫວັນສາມອົງໃນພຣະນິມົດບົດ
14 ໄດ້ນຳໄປສູ່ປະຕູທີ່ປິດ. ວິນລຽມ ມິນເລີເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ
ແລະໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍເອໂນກໃນສະໄໝຂອງໃນອາ. ຢູດາໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ຂ່າວສານຂອງເອໂນກເປັນຄູ່ຂະໜານກັບຂ່າວສານຂອງມິນເລີ.

ແລະອີໂນກດ້ວຍ, ຜູ້ທີ່ເປັນລັກທິຈັດນັບຈາກອາດາມ, ໄດ້ພະຍາກອນເຖິງຄົນເຫຼົ່ານີ້ໂດຍກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາພ້ອມກັບບັນດາວິສຸດຊົນຂອງພຣະອົງນັບໝື່ນ, ເພື່ອຊົງພິພາກສາທຸກຄົນ,
ແລະເພື່ອຊົງໃຫ້ບັນດາຄົນອະທຳໃນທຳມະກາງພວກເຂົາປະຈຳແຈ້ງເຖິງການກະທຳອັນອະທຳທັງປວງຂອງຕົນ
ນ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຢ່າງອະທຳ, ແລະເຖິງຖ້ອຍຄຳອັນແຂງກະດ້າງທັງປວງ
ທີ່ບັນດາຄົນບາບອະທຳໄດ້ກ່າວຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ. ຢູດາ 1:14, 15.

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດຂອງ Miller ໄດ້ປະກາດເຖິງ “ການພິພາກສາ”
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍຂ່າວສານຂອງ Enoch. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Enoch
ຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ວ່າເປັນ “ຄົນທີ່ຈັດນັບຈາກອາດາມ.” ຂ່າວສານຂອງ Miller
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດລົງພ້ອມກັບການມາເຖິງຂອງ “ເຈດີເວລາ” ຕໍ່ຕ້ານອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ,
ແລະອີກສິ່ງສຳຄັນກໍຄືວ່າ ທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອ “ເຈດີເວລາ”
ທີ່ຕໍ່ຕ້ານອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ໄດ້ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ທັງ Enoch ແລະ Miller,
ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສັ່ງຂ່າວແຫ່ງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ, ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍມີການລະບຸເຖິງເລກເຈດີ.
ຊ່ວງເວລາທີ່ເລີ່ມຕົ້ນກັບ Enoch, ຜູ້ເປັນຄົນທີ່ຈັດ, ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເຈດີວັນທີ່ບັນດາສັດໄດ້ເຂົ້າໄປໃນນາວາ
ຈົນກະທັ້ງປະຕູຖືກປິດລົງຢ່າງເໝືອນທຳມະຊາດ.
ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ການເລີ່ມຕົ້ນເພື່ອສະແດງພາບເຖິງຈຸດຈົບສະເໝີ.

ເອໂນກໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດເມທູເຊລາ, ແລະເມທູເຊລາກໍໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດລາເມັກ.
ລາເມັກແລະເມທູເຊລາເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ
ແລະອີກທັງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ.
ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນໄດ້ດຳເນີນໄປຈົນເຖິງປະຕູທີ່ປິດ, ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເມທູເຊລາ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍໃນປີແຫ່ງນ້ຳຖ້ວມ. ລາເມັກເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງ,
ແລະລາເມັກໄດ້ຕາຍໜ້າປີກ່ອນນ້ຳຖ້ວມ.
ຫ້າບົນນັບຈາກການຕາຍຂອງລາເມັກຈົນເຖິງການຕາຍຂອງເມທູເຊລາ ເມື່ອປະຕູໄດ້ປິດລົງ,
ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການຕາຍຂອງເຈົ້າສາວຂອງເອເຊກຽນ
ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາທີ່ນຳໄປສູ່ການຕາຍຂອງເຈົ້າສາວຂອງພຣະຄຣິດ
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເມທູເຊລາ.

ເອໂນກເປັນແບບຢ່າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດທີ່ມາເຖິງໃນປີ 1798, ລາເມັກເປັນແບບຢ່າງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສອງທີ່ມາເຖິງໃນວັນທີ 19 ເມສາ, 1844 ແລະ ເມທູເຊລາເປັນແບບຢ່າງຂອງການຮ້ອງປະກາດໃນເວລາທ່ຽງຄືນຈາກ Exeter ຈົນເຖິງປະຕູທີ່ປິດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ, 1844, ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໂດຍໂນອາ. ຫ້າປີນັບແຕ່ການຕາຍຂອງລາເມັກຈົນເຖິງການຕາຍຂອງເມທູເຊລາ ເປັນແບບຢ່າງຂອງໜັງປີເຄື່ອງນັບແຕ່ 587 BC ຈົນເຖິງ 586 BC. ຫ້າປີນັ້ນຈາກລາເມັກເຖິງເມທູເຊລາ ເປັນແບບຢ່າງຂອງຫ້າປີນັບແຕ່ 1448 ຈົນເຖິງ 1453.

ໃນວັນທີ 31 ຕຸລາ 1448, ໂຢຮັນ ພາລາໂອໂລໂກສ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ແລະ ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ຄອນສະແຕນຕິນ ທີສິບເອັດ, (ຄອນສະແຕນຕິນອົງສຸດທ້າຍ) ໄດ້ສະແດງຫາການອະນຸຍາດຈາກອຳນາດຕວກກອິດສະລາມ ເພື່ອຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງໂຣມຕາເວັນອອກ. ການຍອມຈຳນົນຂອງລາວໃນວັນທີ 27 ກໍລະກົດ 1299 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໜັງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຂອງທິສອງໃນພຣະນິມົດບົດ 9 ທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນຂໍ້ 10. ຫ້າປີຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງ ໂຢຮັນ ພາລາໂອໂລໂກສ, ນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ຄອນສະແຕນຕິນ ທີສິບເອັດ ໄດ້ເສຍຊີວິດຢູ່ເທິງກຳແພງເມືອງຄອນສະແຕນຕິນເປັນ ເມື່ອ ເມະເຮມັດ ທີ II ພິຊິດອານາຈັກໄບແຊນທິນຂອງໂຣມຕາເວັນອອກ. ເມະເຮມັດ ແມ່ນຮູບແບບພາສາຕວກກຂອງຊື່ໂມຮາເມັດ, ດັ່ງນັ້ນ ການຕາຍຂອງ ໂມຮາເມັດ ອົງທຳອິດໃນປີ 632, ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຄຳພະຍາກອນໜັງຮ້ອຍຫ້າສິບປີຂອງທິສອງໃນພຣະນິມົດບົດ 9, (ຢູ່ໃນຂໍ້ 5), ແລະ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍຂອງ ຄອນສະແຕນຕິນ ອົງສຸດທ້າຍ ດ້ວຍມືຂອງ 'ໂມຮາເມັດ ທີສອງ' ຫຼັງຈາກນັ້ນອີກແປດຮ້ອຍຊາວເອັດປີ. ຫ້າປີກ່ອນການຕາຍຂອງຕົນ, ໂມຮາເມັດ ໄດ້ທຳນາຍເຖິງຄວາມພິນາດຂອງໂຣມ ແລະ ມັນໄດ້ສຳເລັດໂດຍຊາວຕວກກຜູ້ມີຊື່ວ່າ ໂມຮາເມັດ ທີສອງ.

ຄອນສະແຕນຕິນອົງສຸດທ້າຍ, ອົງທີສິບເອັດ, ໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນໃນຍຸດທະການແຫ່ງຄອນສະແຕນຕິນເປັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊົບອກໄລຍະຫ້າປີນັບແຕ່ການສິ້ນຊີວິດຂອງພຣະອ້າຍຂອງພຣະອົງ ຄື ຢອນ ຈົນເຖິງການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ຫ້າປີນັ້ນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບໂດຍຫ້າປີນັບແຕ່ການຕາຍຂອງລາເມັກ, ຜູ້ເປັນບຸດ, ຈົນເຖິງການຕາຍຂອງເມທູເຊລາ, ຜູ້ເປັນບິດາ, ອີກຫ້າປີຕໍ່ມາເມື່ອປະຕູໄດ້ປິດລົງເຫນືອນາວາ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຕາຍຂອງເຈົ້າສາວຂອງເອເຊກຽນ ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເຫັນເປັນແບບໂດຍການຕາຍຂອງລາເມັກ, ແລະເມື່ອນຳມາພ້ອມກັນ ທັງສອງກໍໃຫ້ພະຍານແກ່ການຕາຍຂອງຢອນ ພາລາໂອໂລໂກສ ໃນປີ 1448. ການຕາຍຂອງເມທູເຊລາທີ່ຕາມມາ ສອດຄ່ອງກັບການຕາຍຂອງເຈົ້າສາວຂອງພຣະຄຣິດ ແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 586 ກ່ອນ ຄ.ສ., ແລະເມື່ອນຳມາພ້ອມກັນ ທັງສອງກໍສອດຄ່ອງກັບການສິ້ນພຣະຊົນຂອງຄອນສະແຕນຕິນອົງທີສິບເອັດ.

ພະຍານສາມປະການຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໜັງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍຄວາມຕາຍ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການກ່ຽງສ້າງຮູບເຄົ້າລົບຂອງສັດຮ້າຍ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ, ແລະມັນສອດຄ່ອງກັບການປະກາດສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນໃນປະຫວັດສາດຂອງ Millerite ແລະການກ່ຽງສ້າງຮູບເຄົ້າລົບຂອງສັດຮ້າຍ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດດ້ວຍເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ໃນປະຫວັດສາດປັດຈຸບັນຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍບັນລຸຄວາມສົມບູນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້, "ການເວົ້າ" ຕາມຄຳພະຍາກອນກໍມາເຖິງ ໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັນກັບເອເຊກຽນທີ່ສາມາດ "ເວົ້າ" ໄດ້ຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຕົນເອງ ເມື່ອເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍ.

ການກ່າວເວົ້າ

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊົງຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ການເວົ້າໃນຄຳພະຍາກອນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາຖືກກຳນົດໄວ້ເມື່ອຜູ້ພະຍາກອນເທັດເວົ້າດັ່ງນັ້ນກອນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະມັນມີຂໍ້ສອງອັນຄ້າຍດັ່ງລູກແກະ, ແຕ່ມັນເວົ້າດັ່ງພະຍານາກ. ພຣະນິມົດ 13:11

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ບາລາອາມໄດ້ຕົລົງຂອງຕົນເປັນຄັ້ງທີສາມ, ແລະແລ້ວລານັ້ນກໍໄດ້ເວົ້າ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປີດປາກຂອງລາ, ແລະນາງໄດ້ກ່າວແກ່ບາລາອາມວ່າ,
“ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັດອັນໃດແກ່ທ່ານ, ຈົ່ງໄດ້ຕີຂ້ານ້ອຍສາມເທືອນ?” ແລະບາລາອາມໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ,
“ເພາະເຈົ້າໄດ້ຍາະເຍື້ຍຂ້ອຍ; ຖ້າມີດີບາບຢູ່ໃນມືຂອງຂ້ອຍ, ບັດນີ້ຂ້ອຍກໍຈະຂ້າເຈົ້າເສຍ.”
ແລະລາໄດ້ກ່າວແກ່ບາລາອາມວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນລາຂອງທ່ານ
ຊົງທ່ານໄດ້ຂີ້ມາຕັ້ງແຕ່ຂ້ານ້ອຍເປັນຂອງທ່ານຈົນເຖິງວັນນີ້ດອກຫລໍ່?
ຂ້ານ້ອຍເຄີຍປະພຶດເຊັ່ນນີ້ຕໍ່ທ່ານບໍ?” ແລະລາວຕອບວ່າ, “ບໍ່.” ກັນດານວິຖີ 22:28–30.

ຜູ້ພະຍາກອນເທັດເວົ້າໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ແລະ
ອົດສະລາມກໍເວົ້າໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດເຊັ່ນກັນ.
ທັງສອງເປັນຜູ້ພະຍາກອນເທັດຕາມຄວາມໝາຍໃນຄຳພະຍາກອນ. ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ “ນິມົດ”
ຂອງຮາບາກຸກຸທິເຄີຍຊັກຊ້ານັ້ນ ກໍເວົ້າຂຶ້ນ.

ເພາະວ່ານິມົດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້; ແຕ່ໃນບັນຍາຍມັນຈະກ່າວອອກມາ ແລະຈະບໍ່ມີສາ:
ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຊັກຊ້າ, ຈົ່ງຄອຍຖ້າມັນ; ເພາະວ່າມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ. ຮາບາກຸກຸ 2:3.

ຮາບາກຸກຸແມ່ນຜູ້ພະຍາກອນແທ້ ຜູ້ທີ່ກ່າວຕົງກັນຂ້າມກັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນເທັດ. “ນິມົດ”
ຂອງຮາບາກຸກຸໄດ້ກ່າວອອກມາທາງປາກຂອງເອເຊກຽນ ຜູ້ທີ່ເຄີຍເປັນໃບ້
ແລະຕໍ່ມາປາກຂອງທ່ານຈົ່ງຖືກເປີດອອກ.
ຄຳສັນຍາທີ່ຈະເປັນພຣະໂອດຖຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກປະທານແກ່ເຢເຣມຢາ.

ເຫດໃດຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ, ແລະບາດແຜຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຮັກສາບໍ່ໄດ້,
ຊົງປະຕິເສດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາ?
ພຣະອົງຈະຊົງເປັນເໝືອນຜູ້ຫລອກລວງສຳລັບຂ້ານ້ອຍຢ່າງແທ້ຈິງຫລື, ແລະເໝືອນນ້ຳທີ່ຫາຍໄປຫລື?
ເຫດສະນັ້ນ ພຣະຢາເວຊົງຕັດດັງນີ້ວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າກັບໃຈ ເຮົາຈະນຳເຈົ້າກັບຄືນມາອີກ,
ແລະເຈົ້າຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແລະຖ້າເຈົ້າແຍກສົງທົມຄ້າອອກຈາກສົງທິໄຮ້ຄ້າ,
ເຈົ້າຈະເປັນດັ່ງປາກຂອງເຮົາ; ໃຫ້ພວກເຂົາກັບມາຫາເຈົ້າ; ແຕ່ເຈົ້າຢ່າກັບໄປຫາພວກເຂົາ.” ເຢເຣມຢາ
15:18, 19.

ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ການເປັນໃບ້ຂອງຊາກາຣີຢາເປັນເວລາເກົ່າເດືອນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ
ເມື່ອລາວໄດ້ເວົ້າແລະຢືນຢັນວ່າ ຊື່ຂອງບຸດຂອງລາວຄືຈອນ.
ຊາກາຣີຢາເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ນຳທີ່ບໍ່ເຊື່ອຖືອັນຄຳຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ແລະຈອນເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການເອລີຢາ,
ຄືຄຣິດຕະຈັກທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ແລະ ຊາກາຣີອາ ໄດ້ກ່າວແກ່ທູດສະຫວັນນັ້ນວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ດ້ວຍສິ່ງໃດວ່າເປັນຈິງ?
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນເຖົ້າແລ້ວ ແລະ ພັນລະຍາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຊະຮາຫຼາຍແລ້ວ.”
ທູດສະຫວັນນັ້ນຈຶ່ງຕອບເຂົ້າວ່າ, “ເຮົາຄືກາບຣີເອນ ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຈຳເພາະພຣະພິກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະ
ໄດ້ຖືກໃຊ້ມາເພື່ອກ່າວແກ່ທ່ານ ແລະ ປະກາດຂ່າວປັດຍິນດິນໃຈແກ່ທ່ານ. ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ,
ທ່ານຈະເປັນຄົນໃບ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ ຈົນເຖິງວັນທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະສຳເລັດໄປ,

ເພາະວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຖອຍຄຳຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຈະສຳເລັດຕາມການດຳເນີນຂອງມັນ."

ແລະປະຊາຊົນກໍຄອຍຖ້າຊາກາຣີຢາ ແລະປະຫລາດໃຈທຶນຳນຊັກຊ້າຢູ່ໃນພຣະວິຫານນານ.
ເມື່ອທ່ານອອກມາແລ້ວ ທ່ານບໍ່ສາມາດເວົ້າກັບເຂົາທັງຫລາຍໄດ້; ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍເຂົ້າໃຈວ່າ
ທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດໃນພຣະວິຫານ; ເພາະທ່ານໄດ້ຮັດສັນຍານໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍ ແລະຍັງຄົງເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ໄດ້.
ລູກ 1:18-22.

ຊາກາຣີຢາເປັນປະໂຫຍດໃນຜັດທິແບດ.

ໃນສະໄໝຂອງເຮືອນ ກະສັດແຫ່ງແຂວງຢູດອາ ມີປະໂຫຍດຜູ້ໜຶ່ງຊື່ວ່າ ຊາກາຣີຢາ
ຢູ່ໃນໝວດຂອງອາບີຢາ; ແລະພັນລະຍາຂອງລາວເປັນເຊື່ອສາຍຂອງອາໂຣນ ແລະນາງຊື່ ເອລີຊາເບັດ.
ແລະທັງສອງເປັນຄົນຊອບທຳຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນພຣະບັນຍັດແລະຂ້າງນິມິດທັງປວງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງບໍ່ມີຂີ້ຕົ້.
ແລະທັງສອງບໍ່ມີບຸດທິດາ ເພາະວ່າເອລີຊາເບັດເປັນໝັນ ແລະທັງສອງກໍມີອາຍຸສູງຫຼາຍແລ້ວ.
ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອລາວກຳລັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ປະໂຫຍດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຕາມລຳດັບໝວດຂອງຕົນ,
ຕາມປະເພນີແຫ່ງໜ້າທີ່ປະໂຫຍດ
ລາວໄດ້ຮັບສະໜູກໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງຫອມ.
ແລະຝູງຊົນທັງໝົດຂອງປະຊາຊົນກຳລັງອະທິຖານຢູ່ພາຍນອກໃນເວລາຖວາຍເຄື່ອງຫອມ. ລູກ 1:5-10.

ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງເປັນຕົວແທນຂອງຍຸກສຸດທ້າຍ, ແລະ ຊາກາຣີຢາ ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ
ເຫມືອນດັ່ງທີ່ເອເຊກຽນ ໄດ້ຮັດ. ທ່ານຢູ່ໃນຜັດທິແບດຂອງພວກປະໂຫຍດ,
ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງສັນຍະລັກຂອງແບດຊີວິດໃນນາວາຂອງ ໂນອາ ຜູ້ທີ່ຂ້າມຈາກໂລກເກົ່າໄປສູ່ໂລກໃໝ່.
ທັງທ່ານແລະພັນລະຍາຂອງທ່ານເປັນຜູ້ບໍ່ມີຕຳໜຶ, ແຕ່ ຊາກາຣີຢາ ຈະສົ່ງໄສຖອຍຄຳຂອງ ກາບຣີເອນ.
ຂະບວນການ Millerite ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນເປັນ Philadelphia's (ບໍ່ມີຕຳໜຶ) ແຕ່ໄດ້ບໍ່ຮຸນຜ່ານໄປເປັນ
Laodicean's ໃນປີ 1856. ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ,
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນກໍຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ, ແລະ ຂ່າວສານຂອງ ກາບຣີເອນ ຕໍ່
ຊາກາຣີຢາ ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ແລະຍັງເປັນຂ່າວສານຂອງ ເອລີຢາ
ອີກດ້ວຍ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ.

ແລະມີທູດສະຫວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບາກົດແກ່ທ່ານ ຍິນຍະຊ້າງຂວາຂອງແທ່ນບູຊາເຄື່ອງຫອມ.
ເມື່ອຊາກາຣີຢາເຫັນທູດນັ້ນ ທ່ານກວ່ນວາຍໃຈ ແລະຄວາມຢ້ານກົວຂອງທ່ານ.
ແຕ່ທູດສະຫວັນນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ຊາກາຣີຢາ,
ເພາະຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຮັບຟັງແລ້ວ;
ແລະນາງເອລີຊາເບັດພັນລະຍາຂອງທ່ານຈະຄອດບຸດຊາຍໃຫ້ແກ່ທ່ານ, ແລະທ່ານຈະເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າ
ໂຢຮັນ. ແລະທ່ານຈະມີຄວາມຍິນດີແລະຄວາມເປັນສຸກ;
ແລະຄົນເປັນອັນຫຼາຍຈະຊິນຊົມຍິນດີເນື່ອງດ້ວຍການເກີດຂອງເຂົາ.
ເພາະເຂົາຈະເປັນຜູ້ຍິງໃຫຍ່ໃນສາຍພຣະເນດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະຈະບໍ່ດຶມເຫຼືອຂະໜົນ ຫຼື
ເຄື່ອງດຶມມືນເມົາຢ່າງໃດເລີຍ; ແລະເຂົາຈະເຕັມບໍລິມະດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ
ຕັ້ງແຕ່ຍັງຢູ່ໃນຄັນມານດາ. ແລະເຂົາຈະນຳລູກຫຼານອີສຣາເອນເປັນອັນຫຼາຍໃຫ້ທັນກັບມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ. ແລະເຂົາຈະໄປຂ້າງໜ້າພຣະອົງ ໃນຈົດວິນຍານແລະລົດເດດຂອງເອລີຢາ,
ເພື່ອໃຫ້ໃຈຂອງບົດາຫັນມາຫາບຸດທັງຫຼາຍ, ແລະໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຫັນມາສູ່ບັນຍາຂອງຄົນຊອບທຳ;
ເພື່ອຈັດຕັ້ງມຸນຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມໄວ້ສຳລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
ແລະຊາກາຣີຢາໄດ້ກ່າວແກ່ທູດສະຫວັນນັ້ນວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຈະຮູ້ເລື່ອງນີ້ໄດ້ໂດຍສົງໃດ?
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນແກ່ແລ້ວ ແລະພັນລະຍາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມີອາຍຸຫຼາຍ.

ແລະທູດສະຫວັນນັນໄດ້ຕອບທ່ານວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຄື ກາບຣີເອນ, ຜູ້ຢືນຢູ່ໃນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ; ແລະໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອກ່າວແກ່ທ່ານ ແລະເພື່ອແຈ້ງຂ່າວປະເສີດນີ້ແກ່ທ່ານ. ລູກາ 1:11–19.

ຊາກາຣີຍາໄດ້ສັງເກດວ່າ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບເອລີາຜູ້ທີ່ຈະມານັ້ນ ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.

ຈົ່ງເບິ່ງເຖີດ, ເຮົາຈະສົ່ງເອລີາ ຜູ້ພະຍາກອນ ມາຫາພວກເຈົ້າ
ກ່ອນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນຳຢ້ານກົວຂອງພຣະຢາເວຈະມາເຖິງ:
ແລະທ່ານຈະຫັນໃຈຂອງພໍ່ທັງໝົດໄປຫາລູກຫຼານ, ແລະໃຈຂອງລູກຫຼານໄປຫາພໍ່ຂອງພວກເຂົາ,
ຢ້ານວ່າເຮົາຈະມາ ແລະຕົວເຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄຳສາບແຈ້ງ. ມາລາກີ 4:5, 6.

ຊືດເຕີໄວທ໌, ໃນບໍລິບົດຂອງການປະທັບຕາໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 9,
ໄດ້ຊີ້ແຈ້ງວ່າເຫດໃດຜູ້ນຳຂອງຄຣິດຈັກເຊວເວັນດ໌ ແອດເວນຕິດແຫ່ງລາໂອຕິເຊຍ
ຈຶ່ງຖືກເປັນແບບໂດຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຊາກາຣີຍາ.

“ຈຳພວກຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ສຶກເສົ້າໂສກເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຖອຍຖອຍຜ່າຍຈົດວິນຍານຂອງຕົນເອງ,
ຫຼືໄດ້ໂສກເສົ້າເນື່ອງດ້ວຍບາບຂອງຄົນອື່ນ, ຈະຖືກປະໂຫຍດໂດຍບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບໝາຍໃຫ້ບັນດາຜູ້ສັງຂ່າວຂອງພຣະອົງ,
ຄືຊາຍທັງໝົດຜູ້ຖືອາວຸດສັງຫານຢູ່ໃນມືຂອງຕົນວ່າ: ‘ຈົ່ງຕາມຫຼັງທ່ານນັ້ນໄປທົນະຄອນ ແລະຈົ່ງຟາດຜົນ:
ຢ່າໃຫ້ຕາຂອງເຈົ້າໄວ້ຊີວິດ, ແລະຢ່າມີຄວາມສັງສານເລີຍ: ຈົ່ງຂ້າໃຫ້ສິ້ນຊາກທັງຄົນເຖົ້າແລະຄົນໜຸ່ມ,
ທັງສາວພົມຈັນ, ເດັກນ້ອຍ, ແລະແມ່ຍິງ: ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃກ້ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍຢູ່ເທິງຕົວເຂົາ;
ແລະຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາ.
ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພວກຜູ້ຖືແກ່ຜູ້ຕໍ່ໜ້າພຣະນິເວດນັ້ນ.’”

“ຢູ່ທີ່ນີ້ ພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຄຣິດຈັກ—ພຣະວິຫານອັນບໍລິສຸດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ—ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ຮັບ
ຮູ້ການຕັ້ງສອນແຫ່ງພຣະພິເລດຂອງພຣະເຈົ້າ. ບັນດາຜູ້ຖືແກ່,
ຄືຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃຫ້ ແລະ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຢືນຢູ່ເປັນຜູ້ພິພິດຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຜ່າຍວິນຍານຂອງປະຊາຊົນ,
ໄດ້ຫັກຫຼັງຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ຝາກໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຖືຈຸດຍືນວ່າ
ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄອຍຖ້າການອັດສະຈັນ ແລະ
ການສຳແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເດັ່ນຊັດເໝືອນດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ. ຍຸກສະໄໝໄດ້ບໍ່ຮຸນໄປແລ້ວ.
ຄຳເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ:
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງກະທຳຄວາມດີ ແລະ ພຣະອົງກໍ່ຈະບໍ່ຊົງກະທຳຄວາມຊົດເຊີຍກັນ.
ພຣະອົງມີພຣະເມດຕາຫຼາຍເກີນກວ່າຈະລົງໂທດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍການພິພາກສາ. ດັ່ງນັ້ນ
“ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ”
ຈຶ່ງເປັນສຽງຮ້ອງຂອງບັນດາຄົນຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນອີກເລີຍເໝືອນສຽງແກ
ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ເຮືອນຂອງຢາໂຄບເຫັນບາບຂອງພວກເຂົາ. ໝາໃບເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບໍ່ຍອມເຫຼົ້າ
ຄືຄົນທີ່ຮັບຮູ້ການແກ້ໄຂອັນອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຖືກລ່ວງເກີນ. ຜູ້ຊ້າຍ, ຍິງສາວ, ແລະ
ເດັກນ້ອຍເລັກໆ ຕ່າງພາກັນພິນາດພ້ອມກັນ.” Testimonies, volume 5, 211.

ຊາກາຣີຍາໄດ້ສັງເກດວ່າຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ຊຶ່ງເປັນຂ່າວສານເອລີາ
ທີ່ຊ້ຳຮອຍປະຫວັດສາດຂອງໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ພ້ອມທັງປະຫວັດສາດຂອງ William Miller ອີກດ້ວຍ.

ຫ້າເດືອນ

ເອລີາເບັດໄດ້ຊ່ວຍການຖືພາຂອງນາງໄວ້ເປັນເວລາຫ້າເດືອນ.

ແລະຫຼັງຈາກວັນເຫຼົ້ານັ້ນ ເອລີຊາເບັດພັນລະຍາຂອງທ່ານໄດ້ຕັ້ງຄັນ
ແລະໄດ້ກັບຕົນຢູ່ຢ່າງລັບເປັນເວລາຫ້າເດືອນ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກະທຳຕໍ່ຂ້ານ້ອຍດັ່ງນີ້
ໃນວັນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງຫັນພຣະເນດມາເບິ່ງຂ້ານ້ອຍ
ເພື່ອຊົງເອົາຄວາມອັບອາຍຂອງຂ້ານ້ອຍອອກໄປຈາກທ່າມກາງມະນຸດທັງຫຼາຍ." ແລະໃນເດືອນທີ່ຫົກ
ທຸດສະຫວັນກາບຣີເອນໄດ້ຖືກພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງໄປຍັງເມືອງໜຶ່ງໃນແຂວງຄາລິໄລ ຊື່ວ່າ ນາຊາເຣັດ. ລູກາ
1:24–26.

ຊາກາຣີຢາເປັນປະໂລຫິດໃນຜັດທິເດັດ, ຊຶ່ງສອດຄ້ອງກັບການຕັດສຸນັດຂອງບຸດຂອງທ່ານຄືໂຢຮັນ
ໃນວັນທິເດັດ, ເມື່ອຊາກາຣີຢາຈະເວົ້າໄດ້ອີກຄັ້ງ. ທ່ານແລະບຸດຂອງທ່ານຄືໂຢຮັນ
ເປັນຕົວແທນຂອງແປດຊີວິດທີ່ຢູ່ໃນນາວາຂອງໂນອາ,
ຜູ້ທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຈາກຄວາມຕາຍທີ່ນ້ຳຖ້ວມໄດ້ນຳມາເປັນເວລາຫ້າເດືອນ, ຫຼືໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບວັນ.
ໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບວັນຂອງການຖືພາ ແລະ ຂອງນ້ຳຖ້ວມ
ສອດຄ້ອງກັບສອງຊ່ວງເວລາຫ້າເດືອນໃນພຣະນິມິດບົດທີ 9.

ຊາກາຣີຢາ ແລະ ບຸດຂອງທ່ານ ຄືໂຢຮັນ ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງເວລາທີ່ຄຣິສຕະຈັກທິເຈດີແຫ່ງລາໂອດິກອຍ
ບ່ຽນຜ່ານໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກທິເດັດແຫ່ງຟີລາເດັນເຟຍ.
ຈາກການປະຕິບັດພັນທະຮັບໃຊ້ຂອງຊາກາຣີຢາໃນລຳດັບທິເດັດ ຈົນເຖິງການເຂົ້າພິທີສຸນັດຂອງບຸດຂອງທ່ານ
ຄືໂຢຮັນ ໃນວັນທິເດັດ ນັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການພະຍາກອນ
ໂດຍທິເລກແປດຊີບອກທັງການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ການສິ້ນສຸດ. ພາຍໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການພະຍາກອນນັ້ນ
ມີໄລຍະເວລາຫ້າເດືອນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະແຫ່ງການຊ່ອນຕົວ.

"ການເວົ້າ" ຂອງຄຳພະຍາກອນຊີບອກເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້; ດັ່ງນັ້ນ
ຊາກາຣີຢາຈຶ່ງເວົ້າໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເມື່ອບຸດຂອງລາວໄດ້ຮັບການປະທັບຕາແລ້ວ,
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພິທີການຕັດຫນັງປາຍ. ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ, ກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອຊາກາຣີຢາເວົ້າ, ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຫ້າເດືອນ, ໃນເດືອນທີ່ຫົກ ມາຣ໌ໄປຢູ່ເມເອລີຊາເບັດ ແລະ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເຈົ້າເອລີຊາເບັດ, ຜູ້ຊົງໃນຖານະເປັນແມ່ຍິງໄດ້ເປັນຕົວແທນເຖິງການເຈົ້າຂອງຄຣິດຈັກຂ
ອງພຣະເຈົ້າລ່ວງໜ້າສິດເດືອນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້.

ໃນວັນເຫຼົ້ານັ້ນ ມາຣ໌ໄດ້ລັກຂຶ້ນ ແລະຮັບໄປຍັງເຂດພູເຂົາ ເຂົ້າໄປໃນເມືອງໜຶ່ງຂອງແຂວງຢູດາ;
ແລະນາງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຊາກາຣີຢາ ແລະທັກທາຍນາງເອລີຊາເບັດ. ແລະເຫດການເກີດຂຶ້ນວ່າ
ເມື່ອນາງເອລີຊາເບັດໄດ້ຍິນຄຳທັກທາຍຂອງມາຣ໌ ທາຣ໌ກໃນຄັນຂອງນາງກໍກະໂດດຂຶ້ນ;
ແລະນາງເອລີຊາເບັດກໍໄດ້ຕັ້ງມືບໍລິບູນດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ: ແລະນາງໄດ້ກ່າວອອກມາດ້ວຍສຽງດັງວ່າ,
ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະພອນເຫຼືອບັນດາແມ່ຍິງທັງຫຼາຍ ແລະຜົນແຫ່ງຄັນຂອງທ່ານກໍໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍ.
ແລະເຫດໃດຈຶ່ງເປັນແກ່ຂ້ານ້ອຍ ທີ່ມີນາດາແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຈະມາຫາຂ້ານ້ອຍ?
ເພາະເບິ່ງແມ່, ທັນທີທີ່ສຶກສາທັກທາຍຂອງທ່ານເຂົ້າຫຼືຂອງຂ້ານ້ອຍ
ທາຣ໌ກໃນຄັນຂອງຂ້ານ້ອຍກໍກະໂດດດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ. ແລະຄວາມສຸກມີແກ່ນາງຜູ້ທີ່ໄດ້ເຊືອ;
ເພາະສົງທັງຫຼາຍພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ນາງນັ້ນ ຈະສຳເລັດຜົນຢ່າງແນ່ນອນ. ລູກາ 1:39–45.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງຫ້າເດືອນ ເອລີຊາເບັດໄດ້ກ່າວກັບນາງມາຣ໌ "ດ້ວຍສຽງດັງ,"
ໂດຍສັນລະເສີນຄວາມເຊືອຂອງນາງມາຣ໌ຕີ່ຂ່າວສານຂອງກາເບຣຍນ,
ຊຶ່ງໃນຍຸກສຸດທ້າຍນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ. ຊາກາຣີອາດ ສາມຂອງເອລີຊາເບັດ ໄດ້ບໍ່ເຊືອ,
ແຕ່ນາງມາຣ໌ບໍ່ເປັນແຊ້ນນັ້ນ. ນາງມາຣ໌ໄດ້ຍິນຂ່າວສານຂອງກາເບຣຍນຫຼັງຈາກຊາກາຣີອາດຫ້າເດືອນ, ດັ່ງນັ້ນ
ຄວາມເຊືອຂອງນາງໃນຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສາມຈຶ່ງຖືກຊື້ໝາຍວ່າເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງທີ່ຂ່າວສານທີ່ຖືກ
ຊ່ອນໄວ້ຂອງຫ້າເດືອນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ. ຂ່າວສານທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຫ້າເດືອນໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ຄື
ຫ້າເດືອນທຳອິດໃນ Revelation 9:5.

ນາງມາຣີເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິດຈັກໃນຍຸກສຸດທ້າຍທີ່ຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ, ຊຶ່ງລວມເຖິງການແກະອອກເປັນພິເສດຂອງຫ້າເດືອນ ກ່ອນໜ້າການກ່າວປະກາດເລື່ອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້ ຊຶ່ງຈະມາຮອດປະມານອີກສີ່ເດືອນຕໍ່ມາ.

ທີ່ຫຼັກໝາຍຕ່າງໆແຫ່ງການຢູ່ມຢາມຂອງມາຣີ ຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຊຶ່ງມີຊາຄາຣີຍາກັບເອລີຊາເບັດເປັນຕົວແທນ ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ຊຶ່ງມາຣີກັບໄຢເຊັບເປັນຕົວແທນ. ຊາຄາຣີຍາເປັນຕົວແທນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກຄຣິດຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ບໍ່ເຊື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ແລະໄຢເຊັບຊ່າງໄມ້ ເປັນຕົວແທນຂອງຂະບວນການໜຶ່ງທີ່ຖືກແທນດ້ວຍວຽກງານທີ່ພົ່ງພາຕົນເອງ. ແອດເວັນຕິສມິສສັນສຸດລົງດັງທີ່ມັນໄດ້ລົງຕົ້ນ ແລະມັນໄດ້ລົງຕົ້ນໃນຖານະເປັນຂະບວນການ ບໍ່ແມ່ນໂຄງສ້າງຄຣິດຕະຈັກທີ່ຖືກຈັດຕັ້ງ. ຂະບວນການຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນ ຊຶ່ງມີໄຢເຊັບ ມາຣີ ແລະພຣະຄຣິດເປັນຕົວແທນ ເປັນຍາດພື້ນຖານໂດຍກົງຂອງຂະບວນການມິນເລໄຮຕ໌ ຊຶ່ງມີຊາຄາຣີຍາ ເອລີຊາເບັດ ແລະໄຢເຮັນເປັນຕົວແທນ ແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງປີ 1863 ໄດ້ຖືກແທນໂດຍຊາຄາຣີຍາ. ປີ 1863 ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມບໍ່ເຊື່ອຕໍ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມ ແລະອົງທຶສາມ ແລະຂະບວນການຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງມາຣີ.

“ພວກທູດສະຫວັນໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຊ່ວຍທູດອົງຊົງອຳນາດຈາກສະຫວັນ, ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຕ່າງໆ ຊຶ່ງເບິ່ງເໝືອນດັ່ງກ່ອນໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງວ່າ, ‘ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ. ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງ.’ ຂ່າວສານນີ້ເບິ່ງເໝືອນເປັນການເພີ່ມເຕີມແກ່ຂ່າວສານທຶສາມ, ເຂົ້າຮ່ວມກັບມັນດັ່ງທີ່ສຽງຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກັບຂ່າວສານຂອງທູດອົງທຶສາມໃນປີ 1844. ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະຖິດຢູ່ເໜືອບັນດາທ່ານບໍລິສຸດຜູ້ອົດທົນແລະຄອຍຖ້າ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ປະກາດຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍອັນສຳຄັນຢ່າງບໍ່ຫວາດຫວັ່ນ, ປະກາດການລົ້ມລົງຂອງບາບໂລນ ແລະເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກມາຈາກນາງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໝັ້ນຈາກຈຸດຈົບອັນນຳສະພິກົວຂອງນາງ.” Early Writings, 277.

ການເຊື່ອມລວມເຂົ້າດ້ວຍກັນຂອງຂ່າວສານສອງປະການ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການທີ່ນາງມາຣີໄປຢູ່ມຢາມເອລີຊາເບັດ, ແລະຈຸດນັ້ນໄດ້ມາເຖິງເມື່ອຫ້າເດືອນທີ່ຖືກປິດບັງໄວ້ຖືກເປີດເຜີຍ. ຈຸດນັ້ນແມ່ນບ່ອນທີ່ຄຳພະຍາກອນສອງປະການມາເຊື່ອມກັນ ແລະຖືກປະກາດຮ່ວມກັນ. ຄຳພະຍາກອນອັນໜຶ່ງຖືກປະກາດໂດຍນາງເອລີຊາເບັດ ແລະອີກອັນໜຶ່ງໂດຍນາງມາຣີ. ການເຊື່ອມລວມຂອງ ຂ່າວສານສອງປະການນັ້ນບົ່ງຊີ້ເຖິງເວລາທີ່ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນມາເຊື່ອມກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງ ທຶສາມ, ແລະເຫດການນັ້ນໄດ້ກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດຂອງກຸ່ມມິນເລໄຮຕ໌ ໃນການປະຊຸມຄຳພະຍາກອນ.

ຫຼັງຈາກທີ່ເອລີຊາເບັດ ແລະ ຕໍ່ມາຄື ມາຣີ ໄດ້ປະກາດຖອຍຄຳຂອງພວກນາງແລ້ວ, “ນາງມາຣີໄດ້ອ້າສູ່ຢູ່ກັບນາງນັ້ນປະມານສາມເດືອນ, ແລ້ວຈຶ່ງກັບໄປຍັງເຮືອນຂອງຕົນ.” ລູກ 1:56. ໄລຍະເວລາທີ່ກັບໜ້າຈາກ Exeter ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສີ່ເດືອນນັ້ນ, ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້, ເມື່ອຊາຄາຣີຍາໄດ້ເວົ້າ. ສີ່ເດືອນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະແຫ່ງການປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງມາເຖິງພາຍຫຼັງຂ່າວສານຂອງຫ້າເດືອນທີ່ຊ້ອນຢູ່.

ຂ່າວສານສອງປະການໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການ Millerite ຄືທູດສະຫວັນອົງທຶສາມແລະອົງທຶສາມ, ແລະ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶສາມໄດ້ຮັບການປະທານລົດເດດໂດຍການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳພະຍາກອນ

ກ່ຽວກັບເວລາບົດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຊ່ວງເວລາຫ້າເດືອນ ແລະຖືກປົກປັດໄວ້ບ່າງສ່ວນຈົນເຖິງສິບວັນກ່ອນການສຳເລັດຂອງມັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ດັ່ງທີ່ Josiah Litch ໄດ້ສະແດງໄວ້. ການປະທານລົດເດດແກ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງ ຄືການແກ້ຂໍ້ກົງກັນຂ້າມປີ 1843 ທີ່ຜິດພາດ ຊຶ່ງໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນການປະຊຸມຄຳພິພາດ Exeter ດັ່ງທີ່ Samuel Snow ໄດ້ສະແດງໄວ້.

ການປະກາດຂ່າວສານສອງຊັ້ນແຫ່ງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ ຖືກແທນດ້ວຍໄລຍະເວລາສັ້ນໆກ່ອນທີ່ປະຕູຈະປິດລົງ, ຊຶ່ງໃນເລື່ອງຂອງໂນອາໄດ້ເປີດເຜີຍໄລຍະເວລາຫ້າເດືອນ ອັນໄດ້ສົນສຸດລົງເມື່ອນາວານນັ້ນໄດ້ໄປຢຸດຢູ່ເທິງຍອດພູອາຮາຣາດ. ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະກາດສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງການແກະຜະນຶກອອກຂອງຫ້າເດືອນທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້, ຊຶ່ງໄດ້ມາເຖິງສິບວັນກ່ອນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລະມັນຍັງເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົາພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກຈາກຕົວເລກທັງຫຼາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມໄວ້ໃນແຜນພາບປີ 1843. ສິບວັນຈາກວັນທີ 1 ຫາ 11 ສິງຫາ ສອດຄ່ອງກັບຫົກສິບຫົກວັນຈາກ Exeter ຫວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະພະຍານສອງຊັ້ນນັ້ນຊື່ອກວ່າການແກະຜະນຶກອອກຂອງຫ້າເດືອນທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້, ພ້ອມທັງການແກ້ຂໍ້ກົງກັນຂ້າມປະກາດອັນບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ແລະມັນເກີດຂຶ້ນເມື່ອນາງມາຮືໄດ້ພົບແລະທັກທາຍນາງເອລີຊາເບັດໃນເດືອນທີ່ຫົກ.

ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາເວົ້າດັ່ງມັງກອນ, ລາຂອງອິດສະລາມເວົ້າ, ແລະນິມິດຂອງຮາບາກຸກເວົ້າຜ່ານປາກຂອງ ເຢເຣມີຍາ, ເຊກາຣີຍາ ແລະ ເອເຊກຽນ. ໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເອເຊກຽນເປັນໝາຍສຳຄັນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງທຸກສັນຍານທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສອງໃນເກົ້າຂໍ້ອ້າງອີງຂອງຄຳວ່າ “ໝາຍສຳຄັນ” ໃນພຣະທຳເອເຊກຽນ ຊື່ອກວ່າ “ວັນຊະບາໂຕ” ເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ອັນເປັນຕົວແທນແຫ່ງການປະສົມປະສານຂອງຄວາມເປັນພຣະກັບມະນຸດ.

ແຕ່ເຮົາໄດ້ກະທຳເພື່ອເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່ານາມນັ້ນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສຍຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງຊາດ ທຳມາກາງພວກເຂົາທີ່ຊົນຊາດນີ້ອາໄສຢູ່ ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົານັ້ນເອງ ເຮົາໄດ້ສຳແດງຕົນໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ ໂດຍການນຳພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ. ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ ແລະໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານ. ແລະເຮົາໄດ້ມອບກົດເກນຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ແລະໄດ້ສຳແດງຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາແກ່ພວກເຂົາ ຊຶ່ງຖ້າຜູ້ໃດກະທຳຕາມ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະດຳລົງຊີວິດໂດຍອາໄສສົງເຫຼົ່ານັ້ນ.

ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ປະທານວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາໃຫ້ແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ຜູ້ຊຳລະເຂົາໃຫ້ບໍລິສຸດ. ແຕ່ວົງວານອີສະຣາເອນໄດ້ກະບົດຕໍ່ເຮົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ: ເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມກົດເກນຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ດູໝືນຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ ຊຶ່ງຖ້າຜູ້ໃດປະຕິບັດຕາມ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະມີຊີວິດໂດຍຄຳພິພາກສານັ້ນ; ແລະເຂົາໄດ້ລະເມີດວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາຢ່າງໜັກ. ແລ້ວເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ເຮົາຈະເທຄວາມພິລດຂອງເຮົາເໝືອນເຂົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ ເພື່ອຜານພວກເຂົາເສຍ. ແຕ່ເຮົາໄດ້ກະທຳເພາະເຫັນແກ່ນາມຂອງເຮົາ ເພື່ອວ່ານາມນັ້ນຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ເປື້ອນມົດຕໍ່ໜ້າບັນດາປະຊາຊາດ ໃນສາຍຕາຂອງພວກເຂົານັ້ນ ເຮົາໄດ້ນຳອີສະຣາເອນອອກມາ. ຍັງກວ່ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນສາບານຕໍ່ເຂົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານວ່າ ເຮົາຈະບໍ່ນຳເຂົາເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານແກ່ເຂົາ ອັນມີນ້ຳມັນແລະນ້ຳເຜັງໃຫມ່ ຊຶ່ງເປັນສະຫງ່າລາສີແຫ່ງດິນແດນທັງປວງ; ເພາະເຂົາໄດ້ດູໝືນຄຳພິພາກສາຂອງເຮົາ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມກົດເກນຂອງເຮົາ ແຕ່ໄດ້ລະເມີດວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາ; ເພາະໃຈຂອງເຂົາໄດ້ຕົຕົຕາມຮູບເຄົາລົບຂອງເຂົາ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ຕາຂອງເຮົາຍັງສົງສານເຂົາ

ບໍ່ໄດ້ທຳລາຍເຂົາ ແລະບໍ່ໄດ້ກຳຈັດເຂົາໃຫ້ໝົດສິນໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານ.
ແຕ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແກ່ບຸດຫຼານຂອງເຂົາໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານວ່າ,
ຢ່າດຳເນີນຕາມກົດເກນຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ຢ່າຮັກສາຄຳພີພາກສາຂອງເຂົາ
ແລະຢ່າເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນມົວດ້ວຍຮູບເຄົ້າລົບຂອງເຂົາ: ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ;
ຈົ່ງດຳເນີນຕາມກົດເກນຂອງເຮົາ ຮັກສາຄຳພີພາກສາຂອງເຮົາ ແລະປະຕິບັດຕາມ;
ແລະຈົ່ງຖືວັນຊະບາໂຕຂອງເຮົາໃຫ້ບໍ່ລົ້ສຸດ; ແລະວັນເຫຼົ້ານັ້ນຈະເປັນໝາຍສຳຄັນລະຫວ່າງເຮົາກັບພວກເຈົ້າ
ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ. ເອເຊກຽນ 20:9–20.

ເອເຊກຽນເປັນຕົວແທນຂອງທຸງສັນຍານແຫ່ງຜູ້ໜັງແສນສີສິບສີ່ພັນ,
ແລະໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພຣະພາບທຣິວມກັບມະນຸດສະພາບນັ້ນ ຄື "ວັນຊະບາໂຕ" ຂອງພຣະອົງ.
ເອເຊກຽນເປັນໝາຍສຳຄັນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປົດລ້ອມ
ແລະລາວກໍເປັນໝາຍສຳຄັນໃນເວລາແຫ່ງການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ເມື່ອລາວຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການປົດລ້ອມນັ້ນ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈະເບິ່ງແລະຈະຟັງ, ຜູ້ທີ່ລົບຫລໍ່ "ວັນຊະບາໂຕ" ຂອງພຣະອົງ,
ກໍເປັນໝາຍສຳຄັນເໝືອນກັນ.

ແລ້ວມີບາງຄົນໃນພວກຜູ້ຖືແກ່ແຫ່ງອິສະຣາເອນມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະນັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້າພະເຈົ້າ.
ແລະພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ,
ຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຕັ້ງຮູບເຄົ້າລົບຂອງຕົນໄວ້ໃນໃຈ
ແລະໄດ້ວາງສັງສະດຸດທິເປັນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນໄວ້ຕໍ່ໜ້າຂອງຕົນ:
ເຮົາຄວນຈະໃຫ້ພວກເຂົາສອບຖາມເຮົາໄດ້ຢ່າງໃດ? ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງເວົ້າກັບພວກເຂົາ
ແລະກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ;
ທຸກຄົນໃນວົງວານອິສະຣາເອນຜູ້ທີ່ຕັ້ງຮູບເຄົ້າລົບຂອງຕົນໄວ້ໃນໃຈ
ແລະວາງສັງສະດຸດທິເປັນຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງຕົນໄວ້ຕໍ່ໜ້າຂອງຕົນ ແລ້ວມາຫາຜູ້ພະຍາກອນ;
ເຮົາຄືພຣະຢາເວຈະຕອບຜູ້ນັ້ນຜູ້ທີ່ມາຕາມຈຳນວນຫຼາຍແຫ່ງຮູບເຄົ້າລົບຂອງຕົນ;
ເພື່ອເຮົາຈະຈັບວົງວານອິສະຣາເອນໄວ້ໃນໃຈຂອງພວກເຂົາເອງ,
ເພາະພວກເຂົາທັງໝົດໄດ້ຫ່າງເຫີນຈາກເຮົາໄປເນື່ອງດ້ວຍຮູບເຄົ້າລົບຂອງພວກເຂົາ."

ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງກ່າວແກ່ພົງພັນອິດສະຣາເອນວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ;
ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ ແລະຫັນຕົນຂອງເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກຮູບເຄົ້າລົບຂອງເຈົ້າ;
ແລະຈົ່ງຫັນໜ້າຂອງເຈົ້າໜີໄປຈາກສິ່ງໜ້າກຽດຊັງທັງປວງຂອງເຈົ້າ. ເພາະທຸກຄົນໃນພົງພັນອິດສະຣາເອນ
ຫຼືຄົນຕ່າງດ້ວຍທຳໃສຢູ່ໃນອິດສະຣາເອນ ຜູ້ທີ່ແຍກຕົນເອງອອກຈາກເຮົາ
ແລະຕັ້ງຮູບເຄົ້າລົບໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ
ແລະນຳເອົາສັງສະດຸດທິເປັນບາບຊົ່ວຂອງຕົນມາວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າຂອງຕົນ
ແລ້ວມາຫາຜູ້ພະຍາກອນເພື່ອສອບຖາມຈາກເຂົາກ່ຽວກັບເຮົາ; ເຮົາຄືພຣະຢາເວ
ຈະຕອບເຂົາດ້ວຍຕົວເຮົາເອງ: ແລະເຮົາຈະຕັ້ງໜ້າຂອງເຮົາຕໍ່ຕ້ານຊາຍຜູ້ນັ້ນ
ແລະຈະກະທຳໃຫ້ເຂົາເປັນໝາຍສຳຄັນ ແລະເປັນຄຳພີເພື່ອ
ແລະເຮົາຈະຕັດເຂົາອອກຈາກທຳມະກາງປະຊາກອນຂອງເຮົາ; ແລະພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ.
ແລະຖ້າຜູ້ພະຍາກອນຖືກລ້ວງເມື່ອເຂົາໄດ້ກ່າວຖອຍຄຳໃດໜຶ່ງ,
ເຮົາຄືພຣະຢາເວໄດ້ລ້ວງຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນ ແລະເຮົາຈະຍືນມືຂອງເຮົາອອກເໜືອເຂົາ
ແລະຈະທຳລາຍເຂົາຈາກທຳມະກາງປະຊາກອນອິດສະຣາເອນຂອງເຮົາ.
ແລະພວກເຂົາຈະແບກຮັບການລົງໂທດແຫ່ງບາບຊົ່ວຂອງຕົນ:
ການລົງໂທດຂອງຜູ້ພະຍາກອນຈະເປັນດັ່ງການລົງໂທດຂອງຜູ້ທີ່ໄປສະແຫວງຫາເຂົາ;
ເພື່ອວ່າພົງພັນອິດສະຣາເອນຈະບໍ່ຫລົງໄປຈາກເຮົາອີກ
ແລະຈະບໍ່ເປັນອີກຕຳໄປດ້ວຍການລະເມີດທັງປວງຂອງພວກເຂົາ;

ແຕ່ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາກອນຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 14:1–11.

ຫນ້າຄອນ Nashville, ບັນດາຜູ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ຝ່າຍ Laodicea ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອເໝືອນດັ່ງ Zacharias; ຜູ້ທີ່ “ໄດ້ຖືກຈົດຢືນວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄອຍຖ້າຫາກບາດານ ແລະການສະແດງອອກຢ່າງເດັ່ນຊັດແຫ່ງລົດເດດຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງໃນວັນກ່ອນໆ,” ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊ່ວງ 1840 ເຖິງ 1844, ຈະຖືກຜູ້ທີ່ຍື່ນອກ Adventism ປະເຊີນໜ້າຖາມວ່າ ເຫດໃດພວກເຂົາຈຶ່ງລົ້ມເຫຼວໃນການໃຫ້ຄຳຕອບ. ພວກເຂົາກາຍເປັນ “ໝາຍສຳຄັນ” ຂອງຂ່າວສານສັນຕິສຸກແລະຄວາມບອດໄພອັນເປັນເທັດ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງການແຍກອອກລະຫວ່າງຜູ້ມີບັນຍາດ ຜູ້ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເດັ່ນສອງຫຼັກທີ່ຍືນຕົງກັນຂ້າມໃນການປະຊຸມຄ້າຍ Exeter. ພວກເຂົາແບກຖື “ໝາຍສຳຄັນ” ແຫ່ງການນັບຖືຮູບບູຊາ ແລະການກະບົດ, ໃນຂະນະທີ່ Ezekiel ແບກຖືຂ່າວສານຄຳຕອບພະຍາກອນທີ່ເທົ່າອົງ. ໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງການປົດລ້ອມ, ເມື່ອ Jerusalem ຖືກທຳລາຍ, ອັນເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການກະບົດຄືເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ ແລະໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເຊື່ອຜິດຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເວລາແຫ່ງການທົດສອບສຳລັບອັດເວນຕິດຈະປົດລົງຢ່າງສົມບູນໃນເວລາທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດມາເຖິງ, ແລະຫນ້າມີໝາຍສັນຍາລັກຂອງຄົນຊອບທຳແລະຄົນອະທຳທີ່ໄດ້ຖືກປະທັບໝາຍ. ການປົດລົງຂອງເວລາແຫ່ງການທົດສອບໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວໆນີ້ ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງການປົດລົງແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດສອບເມື່ອ Michael ລຸກຂຶ້ນ, ແລະຫນ້າມີໝາຍສັນຍາລັກແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງຝູງຊົນຫຼວງຫຼາຍຖືກສະແດງໂດຍ Gog and Magog.

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ສັນຈອນຜ່ານໄປທົ່ວແຜ່ນດິນ, ເມື່ອຜູ້ໃດເຫັນກະດູກຂອງມະນຸດ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕັ້ງເຄື່ອງໝາຍໄວ້ຂ້າງກະດູກນັ້ນ, ຈົນກວ່າບັນດາຜູ້ຜັງສືບຈະໄດ້ນຳມັນໄປຜັງໄວ້ໃນຫຸບເຂົາຮາໂມນໂກກ. ແລະຊື່ຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍຈະເອີ້ນວ່າ ຮາໂມນາ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຊຳລະແຜ່ນດິນໃຫ້ສະອາດ. ເອເຊກຽນ 39:15, 16.

ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນບົດທຣີສາມສົບເຈັດແຫ່ງເອເຊກຽນ ບ່ອນທີ່ຫຸບເຂົາແຫ່ງກະດູກທຳມະດາແລ້ວຖືກນຳມາສູ່ຊີວິດ ແລະໄມ້ສອງອັນຖືກນຳມາຕັດເຂົ້າກັນ. ກະດູກເຫຼົ່ານັ້ນຖືກນຳມາສູ່ຊີວິດໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງອິດສະລາມ ຊຶ່ງຖືກແທນຄວາມໂດຍລົມທັງສີ່ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840. ໄມ້ສອງອັນນັ້ນຖືກຮວມເຂົ້າເປັນອັນດຽວ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນ ຕົວແທນເຖິງການຮວມເຂົ້າກັນຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງກັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທຽຄົນ. ກະດູກເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນການປະທານພະລັງແກ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະໄມ້ສອງອັນແມ່ນການປະທານພະລັງແກ່ທູດສະຫວັນອົງທີສອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍ່ເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຜູ້ຊຶ້ງຖືກເລືອກໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງຖືກແທນຄວາມໂດຍໂຢຮັນ ເປັນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນ.

ອີກທັງ ເຮົາຈະເຮັດພັນທະສັນຍາແຫ່ງສັນຕິສຸກກັບເຂົາທັງຫຼາຍ; ມັນຈະເປັນພັນທະສັນຍານິ້ວດອນກັບເຂົາທັງຫຼາຍ: ແລະ ເຮົາຈະສະຖາປະນາເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະເພີ່ມພູມເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະຈະຕັ້ງສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາໄວ້ທຳມາກາງເຂົາທັງຫຼາຍຕະຫຼອດໄປ. ພັນທະນິ້ວດອນຂອງເຮົາກໍ່ຈະຢູ່ກັບເຂົາທັງຫຼາຍດ້ວຍ: ແທ້ຈິງ ເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະເຂົາທັງຫຼາຍຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ. ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄືພຣະຢາເວ ຜູ້ຊຳລະອິດສະຣາເອນໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເມື່ອສະຖານບໍລິສຸດຂອງເຮົາຢູ່ທຳມາກາງເຂົາທັງຫຼາຍຕະຫຼອດໄປ. ເອເຊກຽນ 37:26–28.

ການປະສົມປະສານລະຫວ່າງຄວາມເປັນພຣະ ແລະ ຄວາມເປັນມະນຸດ
ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຫຼາຍຮູບແບບພາຍໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຕົວຢ່າງປະການໜຶ່ງຄື ເມື່ອ
“ບໍ່ອໍມປາການແຫ່ງຈິດວິນຍານ” ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ພາຍໃນທຳມະຊາດຂັ້ນສູງຂອງມະນຸດ
ຖືກເຊື່ອມຕິດເຂົ້າກັບບໍ່ອໍມປາການແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຫ້ອງພຣະທຶນຶງໃນສະຫວັນ
ອັນເປັນຕົວແທນຂອງບໍ່ອໍມປາການຂອງພຣະເຈົ້າ
ຖືກນຳມາປະສານເຂົ້າກັບບໍ່ອໍມປາການແຫ່ງທຳມະຊາດຂັ້ນສູງຂອງມະນຸດແລ້ວ, ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກໍ
“ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ” ແລະ ພຣະອົງສະຖິດຢູ່ “ໃນທຳມະກາງເຂົ້າທັງຫຼາຍເປັນນິດ.”

ຫຼັງຈາກບົດທຣີສາມສົບເຈັດ ເອເຊກຽນໄດ້ນຳສະເໜີບົດທຣີສາມສົບແປດແລະສາມສົບເກົ້າ
ທຶນຶນທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງໂກກແລະມາໂກກໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກຂອງການຮ່ວມພັນທະຂອງມະນຸດຊາດ
ຜູ້ຊຶ້ງຢູ່ພາຍນອກປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາທຣີພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເລືອກ. ໃນບົດທຣີສາມສົບ
ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃນບົດທຣີສາມສົບເຈັດໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນພຣະວິຫານທຣີຕັມໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ.
ບົດທຣີສາມສົບແປດເຖິງສີ່ສົບເປັນຕົວແທນເຖິງການລຸກຂຶ້ນຂອງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າໃນ
ວັນສຸດທ້າຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍຕົວເລກ 38 ແລະ 40.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.